

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator														
יבמות-חמש עשרה נשים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
הברותיה מאן?									^				ז.			
כרך מושכי, חידקי, ודומקיא	שמואל:								!				ז.			
וכולן לפסול.	רבי יוחנן:								■			◇	ז.			
כי אמריתא קמיה דשמואל											○		ז.			
בנך הבא מן ישראלית קרוי בנך, ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה.	א"ל: [שמואל]										■	○	◇	ז.		
והאיכא בנות											‡		◇	ז.		
ש"מ: בן בתך הבא מן העובד כוכבים קרוי בנך	ואמר רבינא										‡		ז.			
גמירי, דבנתא דההוא דרא איצטרוי אצטרו.											!		◇	ז.		
כי אמריתא קמיה דשמואל	איכא דאמרי:											○	◇	ז.		
לא זוו משם עד שעשאום עובדי כוכבים גמורים, שנאמר: (הושע ה') בה' בגדו כי בנים זרים ילדו.	א"ל: [שמואל]											■	○	◇	ז.	
עתידין ישראל דעבדי יומא טבא כי חרבי תרמוד.	יחיב רב יוסף אחוריה דרב כהנא ויחיב רב כהנא קמיה דרב יהודה, ויחיב וקאמר:												■	◇	ז.	
והא חריב												‡		ז.		
ההיא - תמוד הואי.												!		ז.		
היינו תרמוד היינו תמוד, אכפוליה הוא דמכפל, חריב מהאי גיסא אותיב מהאי גיסא, ואי חריב מהאי גיסא אותיב מהאי גיסא.	רב אשי:											!		◇	ז.	
יחיב רב המנונא קמיה דעולא וקא הוי בשמעא													○	◇	ז.	
מה גברא ומה גברא אי לאו דהרפניא מאתיה	[עולא]												○	◇	ז.	
אכסיף.	[רב המנונא]												○		ז.	
כסף גלגלתא להיכא יהבת?	א"ל: [עולא]												○		ז.	
לפום נהרא	א"ל: [רב המנונא]												○		ז.	
א"כ מפום נהרא את.	א"ל: [עולא]												○		ז.	
מאי הרפניא?													^		ז.	
הר שהכל - פונין בו.	ר' זירא:												!	◇	ז.	
כל שאין מכיר משפחתו ושבטו נפנה לשם.	במתניתא תנא:												■	!	◇	ז.
והיא עמוקה משאול, שנאמר: (הושע י"ג) מיד שאול אפדם ממות אנאלם, ואילו פסול דידהו לית להו תקנתא.	רבא:												■		◇	ז.
פסולי דהרפניא - משום פסולי דמישון, ופסולי דמישון - משום פסולי דתרמוד, פסולי דתרמוד - משום עבדי שלמה. והיינו דאמרי אינשי: קבא רבא וקבא זוטא מיגנדר ואזיל לשאול, ומשאול לתרמוד, ומתרמוד למישון, וממישון להרפניא.													■		◇	ז.
הדרן עלך חמש עשרה נשים														◇		

יבמות-כיצד		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כיצד אשת אחיו שלא היה בעולמו? שני אחים ומת אחד מהן, ונולד להן אח, ואח"כ ייבם השני את אשת אחיו ומת - הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, והשניה - משום צרתה.											■	ז
עשה בה מאמר ומת - שניה חולצת ולא מתייבמת.											■	ז
מאן דתני ראשונה - לא משתבש, מאן דתני שניה - לא משתבש	רב נחמן:										■	ז
מאן דתני ראשונה לא משתבש, מאי ראשונה? ראשונה לנפילה											■	ז
ומאן דתני שניה לא משתבש, מאי שניה? שניה לנשואין.											■	ז
מי לא עסקינן דיבם ואח"כ כנס?											ז	ז
אלא מאי שניה? שניה בנשואין.											■	ז
אשת אחיו שלא היה בעולמו היכא כתיבא?											▲	ז
אמר קרא: (דברים כ"ה) כי ישבו אחים יחדו - שהיתה להם ישיבה אחת בעולם, פרט לאשת אחיו שלא היה בעולמו, יחדו - מיוחדים בנחלה, פרט לאחיו מן האם.	רב יהודה אמר רב:										!	ז
אחין מן האב יליף אחוה אחוה מבני יעקב, מה להלן מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם.	רבה:										■	ז
ולילף אחוה אחוה מעריות											ז	ז
דנין אחים מאחים, ואין דנין אחים מאחין.											!	ז
מאי נפקא מינה?											ז	ז
(ויקרא י"ד) ושבו הכהן (ויקרא י"ד) ובא הכהן - זו היא שיבה זו היא ביהא	הא תנא דבי רבי ישמעאל:										■	ז
ה"מ היכא דליכא מידי דדמי ליה, אבל היכא דליכא מידי דדמי ליה, מדדמי ליה ילפינן.											!	ז
ולילף אחוה אחוה מלוט, דכתיב: (בראשית י"ג) כי אנשים אחים אנחנו											ז	ז
מסתברא מבני יעקב הוה ליה למילף, משום דמפני, מדהוה ליה למכתב שנים עשר עבדיך בני אבינו, וכתיב אחים, ש"מ לאפנויי.											!	ז
ואיצטריך למכתב אחים, ואיצטריך למכתב יחדו, דאי כתב רחמנא אחים, ה"א לילף אחוה אחוה מלוט, וכי תימא לא מפני, לאיי, אפנויי מפני, מדהוה ליה למכתב רעים וכתיב אחים - שמע מינה לאפנויי, כתב רחמנא יחדו - המיוחדים בנחלה ואי כתב רחמנא יחדו, הוה אמינא דמייחדי באבא ובאמא, צריכא.											■	ז
והא מהיכא תיתי? יבום בנחלה תלא רחמנא, ונחלה מן האב ולא מן האם היא											ז	ז
איצטריך, סד"א הואיל וחידוש הוא, דקמשתרי ערוה גביה, אימא עד דמייחדי באבא ובאמא, צריכא.											!	ז
שומרת יבם שמתה - מותר באמה.	רב הונא אמר רב:										■	ז
אין זיקה.	אלמא קסבר: [רב הונא אמר רב]										■	ז
וליא: הלכה כדברי האומר אין זיקה											ז	ז
אי הוה אמר הכי, ה"א הנ"מ בתרי, אבל בחד יש זיקה.											!	ז
וליא: הלכה כדברי האומר אין זיקה אפ"ל בחד											ז	ז
אי אמר הכי, הוה אמינא אפילו מחיים, קמשמע לן: לאחר מיתה אין מחיים לא, משום דאסור לבטל מצות יבמן.											!	ז
יבמתו שמתה - מותר באחותה	תנן:										■	ז
באחותה אין, באמה לא											ז	ז
הוא הדין דאפילו באמה, ואידי דתנא רישא אשתו שמתה - מותר באחותה, באחותה אין, אבל באמה לא, דהויא לה איסורא דאורייתא, תנא נמי ספא מותר באחותה.											!	ז
שומרת יבם שמתה - אסור באמה.	רב יהודה:										■	ז
יש זיקה.	אלמא קסבר: [רב יהודה]										■	ז
וליא: הלכה כדברי האומר יש זיקה											ז	ז
אי הוה אמר הכי, הוה אמינא הנ"מ בחד, אבל בתרי אין זיקה.											!	ז
והא כי פליגי - בתרי פליגי											ז	ז
אלא, אי אמר הכי, הוה אמינא מחיים, אבל לאחר מיתה פקעה לה זיקה, קמ"ל, דזיקה בכדי לא פקעה.											!	ז